

ת"פ 2499 - מדינת ישראל נגד יצחק איפרימוב

בית משפט השלום בעכו

24 ממרץ 2014

ת"פ 2499-2499 מדינת ישראל נ' איפרימוב

בפני כב' השופטת ג'ני טנוס
מדינת ישראל המאשימה
נגד יצחק איפרימוב הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה - עו"ד יair glycman

הנאשם - nocch

הסניגור - עו"ד Gil משה

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בביצוע מעשים מגננים בפומבי בחמש הזדמנויות שונות, עבירה לפי סעיף 349 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתוב האישום, בין התאריכים 1/8/12 ועד ל-12/8/20 פנה הנאשם לחמש מתלונות שונות וחשף בפניהם את איבר מינו, תוך שהוא נוגע בו עם ידיו ולעתים אף מאונן בפניהם, וזאת לשם גירוש, סיפוק או ביזוי מיניים.

טייעוני המאשימה לעונש:

במסגרת טיעוניה לעונש ביקשה המאשימה להפנות לערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ולעבده כי מדובר בריבוי של עבירות, דבר המצביע על התנהגות רצידוויסטיית מינית, פרי של מחשבה ותכנון, כאשר המעשים מבוצעים כלפי נשים אקראיות, ומתוקף כך קיימ צורך ממש בהגנה על ציבור הנשים מפניו.

עמוד 1

עוד ביקשה המאשימה להפנות למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות מסווג זה, המבוצעות תוך שאיפה להשגת יעד מינו גם ללא מגע פיזי, כמחייבת ענישה מחמירה ומכוונת הרתעה. לסיום טענה המאשימה, כי אכן אינן לנאמן עבר פלילי, ואולם, ריבוי המעשים בהם הורשע מלמד על כך, כי אין מדובר באדם נורטטיבי ואין הדבר במעמד חד-פעמי שלו.

על יסוד כל האמור לעיל, ביקשה המאשימה להטיל על הנואם עונשי מאסר בגין כל אחד מהאיורעים בנפרד, וזאת ברף העליון שבמתחם העונש ההולם אשר עומד לדידה על מאסר שנע בין 6 חודשים ל-9 חודשים בגין כל אחד מהאיורעים. כמו כן, ביקשה המאשימה להטיל על הנואם עונש של מאסר על תנאי אחר ומרתיע ולהזכיר את הנואם בתשלום פיצויים לטובת המתלווננות.

טייעוני הסניגור לעונש:

לעומת זאת ביקש הסניגור להקל עם הנואם וזאת בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה כcallocה העומדות על רף חומרה נמוך, בנסיבותיו האישיות של הנואם, ובעובדת כי הוא מצוי בעת בעיצומו של הליך טיפול. לטענתו, מבלי להמעיט מחומרת העבירה יש לתת את הדעת על כך, כי נסיבות ביצוע העבירה לא כולו מגע פיזי או אקט אחר של הפשטה המתלווננות. כמו כן, הנואם נטל אחריות על מעשיו, הודה בהזדמנות הראשונה שהיתה לו, הן במשטרה, והן בפני בית המשפט, הביע חריטה ונכונות לעשות כל דבר וליטול חלק בכל תהליך על מנת לשקם את עצמו ולמנוע הישנות מעשים calamah בעtid.

יתריה מזאת, הנואם מצוי ביום בקשר זוגי, התארס, התחליל לעבוד בעבודה מסודרת ונרשם ללימודים אקדמיים. לאור האמור, ובHUDER הרשות קודמות של הנואם, ביקש הסניגור להטיל על הנואם מאסר על תנאי וצו מבנן בלבד.

تسקירים וחווות דעת השופטים לתיkin:

בעניינו של הנואם הוגשו מספר تسקירים, הן של שירות המבחן, והן של המרכז להערכת מסוכנות.

מהතסוקיר האחרון של שירות המבחן מיום 13/11/12 עולה שהנואם שולב כבר בתכנית טיפולית החל מחודש מרץ 2013. הלה הגיע לכל המפגשים כנדרש ושיתף פעולה, לעיתים כשהוא נוטל חלק פעיל בתכנים הרלוונטיים, ולעתים נצפה כמרוחק רגשิต בשל ליקויים במיזוגיות תקשורת, חרדה ותלות גבוהה בדמויות מכילות. עוד צוין, כי הנואם הסכים לקבל את הטיפול התרופתי שהומלץ ע"י הפסיכיאטר, והוא אכן נוטל אותו ונמצא ב עמוק רפואי. בסיכום הדברים נכתב, כי הנואם מגלת מוטיבציה להמשך טיפול ומעוניין להשקיע כוחות בפיתוח מיזוגיות תקשורת ויצירת מנגנוני התמודדות יעילים עם מצביו סיכון פוטנציאלים, דבר אשר עשוי לדעת שירות המבחן להפחית את הסיכון להישנות התנהגות דומה בעtid.

לאור האמור לעיל, שירות המבחן המליץ להעמיד את הנואם בצו מבחן למשך שנתיים ולהטיל עליו מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות וכנס כספי.

לאחר מכן, הוגש תסוקיר מעודכן של המרכז להערכת מסוכנות. בהערכתה המעודכנת מיום 14/1/26 נרשם שרטת המסוכנות המינית של הנאשם בעקבות התהילה הטיפולי פחתה לרמה בינונית-גבוהה, לעומת רמת מסוכנות גבוהה אשר אובחנה בהערכתה מיום 10/2/13, קרי קודם לתחילת התהילה הטיפולי.

לאור המלצת שירות המבחן, בית המשפט ביקש לקבל חוות דעתה של הממונה על עבודות השירות בקשר להסתמת הנאשם לבצע עבודות שירות. בחוות הדעת מיום 11/3/14 צוין, כי בשים לב לרמת המסוכנות המינית הלא-مبוטלת של הנאשם להישנות מקרים דומים בעתיד ובשל העדר מנוגני פיקוח מתאימים בנסיבות העבודה, לא ניתן לשלב את הנאשם בעבודות השירות.

דין:

לא יכולה להיות מחלוקת כי מעשיו של הנאשם פגעו בכבודן של המתלוננות, בשלות נפשן וביטחוןן. אין צורך להזכיר מיללים אודות זכותן של נשים להטהר ברוחבותיה של עיר בביטחון, ללא מORA, ומבל' להיות מוטרדות ומבוזות ע"י מעשים מגנוניים מצד גברים כמוותו של הנאשם.

לצד אלה, אין להטלים מהעובדת שלא מדובר במידעה חד-פעמי של הנאשם, שכן הלה ביצע את המעשים המוחשיים לו בחמש הזדמנויות ובפני חמיש נשים שונות. אגב כך אוסף, כי לפי האמור בהערכות השונות מטעם המרכז להערכת מסוכנות, נתונים אלה הם אשר עמדו בסיס המשוכנות הגבוהה של הנאשם לביצוע מעשיים דומים בעתיד, כפי שאפרט בהמשך.

חרף ריבוי האירועים והטעזה הרבה ביצוע המעשיים תלמידים על חוסר מORA מצד הנאשם להיחשף הציבור, אני מוצאת כי יהיה זה הולם בניסיונו של המקירה לגזר עליו עונש כולל וזאת לאור סמיכות האירועים מבחינת זמן ביצוען.

אשר למתחם העונש ההולם - בהינתן הדעת לנוטנים הנ"ל ולעובדת כי המעשיים בוצעו ללא מגע עם המתלוננות, שאין קטינות ואין בנות משפחה, אני מוצאת כי מתחם העונש ההולם והכול בניסיונות המתוירות נع בין מספר חודשי מאסר שיכול וירצה בעבודות שירות ועד ל-12 חודשים לפחות.

לאחר ששלמתי את מכלול השיקולים, הן לחומרה והן לקולה, מצאתי כי בניסיונות העניין הCPF נוטה באופן ברור להעדפת שיקולי השיקום של הנאשם, ואנמאך.

מההערכות השונות אשר הוגשו ע"י המרכז להערכת מסוכנות עולה, כי ביצוע העבירות במקום ציבור, ללא מגע פיזי ועל מול קורבנות שאין בנות משפחה, כאשר האירוע החמשי בוצע בהיותו בהליך משפטי בגין ארבע אירועי מין קודמים, תלמידים על פי הספורות המחקרית בתחום הערכת המסוכנות המינית על קיומה של סטייה מינית אקסהיביציוניסטית ועל קיומם של גורמים המקשורים סטטיסטית עם שיעורים גבוהים יחסית לרצדיווים מיני.

המרכז להערכת מסוכנות אישר, כי הנאשם החל בתהיליך טיפול-שיקומי, אך הטיפול נמצא עדין בראשתו ומתוקף לכך הנאשם לא רכש אסטרטגיות מנעה ועודין לא הפנים תכנים טיפוליים, ומכאן שהמסוכנות המינית שלו נמצאת ברף ביןוני עד גבוה.

מתוך הדברים שמסר לגורמים הרלוונטיים במרכזה להערכת מסוכנות ובשירות המבחן, כי הנאשם ביצע את מעשיו מתוך דחף אימפואטיבי על רקע בעיות בתחום הפסיכולוגיה. גורמים אלה לא מצאו עדות לקיומה של התנהגות אנטי-סוציאלית או התנהגות מינית תוקפנית או מסוכנת לזרות, ולכן הטיפול התרופתי שהוא מקבל כוון מועד להורדת התנהגות אימפואטיבית בלבד.

הנפטר מצויה מזה חדשניים רבים בתהיליך טיפול שיקומי במסגרת שירות המבחן, לרבות תהיליך רפואי במעטב של השירות הפסיכיאטרי. גם שמדובר בתהיליך שנמצא עדין בראשתו, אין להעתלם מהירסתו הנפטר מצה שನמשך קרוב לשנה, והקפתו הגיעו לכל המפגשים והטיפולים במטרה להביא להצלחתו. ניצנים לקיומן של תוכניות-חיוביות שהטהיליך השיקומי החל להניב ניתן למצואו בירידה של רמת המסוכנות המינית שלו מרמה גבוהה לרמה ביןונית-גבואה, ולכן סביר מאוד להניח כי השלמת התהיליך השיקומי תביא בסופו של דבר להפחיתה משמעותית במסוכנות זו.

דווקא המסוכנות הגבוהה יחסית הנש��ת מהנפטר היא הנוטנת מודיע אין לעצור את התהיליך השיקומי בו הוא מצוי. מבלי להמעיט מחומרת המעשים ומלוי להמעיט מהפגיעה במתחוננות, אני בדעה כי אימוץ גישת המאשימה ע"י שליחת הנאשם למאסר האחורי סורג ובריח אין בה כל תועלת, לא לו ולא לציבור הנשים, שכן התוצאה הבלתי נמנעת משילוחה הנפטר למאסר היא הפסקת התהיליך הטיפולי וחשיפה מחדש של ציבור הנשים לאדם המוגדר כבעל מסוכנות מינית גבוהה.

עם כל הכבוד לגישה של המאשימה, לא נהיר לי איזה תועלת תצמיח מעצרת התהיליך הטיפולי לשם שליחת הנפטר למאסר, והרי ברור לכל בר דעת כי הפסקת תהיליך זה תחבל בסיכון הנפטר להשתקם ותרפיד את כל המאמצים הרבים שהושקעו עד כה, הן מצד הנאשם והן מצד שירות המבחן, להפחחת רמת המסוכנות שלו על ידי הקניית תכנים וכליים להתמודדות נכונה במצביו דחיק.

לטעמי, האינטראס הציבורי מחייב הירסת מערכת המשפט להצלחת התהיליך הטיפולי שהחל כבר להניב תוכניות חיוביות המתבטאות בירידה מסוימת ברמת המסוכנות הנש��ת מהנפטר. זהו אם כן מקרה קלאסי לשימוש בהיליך הפלילי כמנוף למניעת מעשים דומים בעתיד.

לפיכך, בניסיובתו הייחודי של המקרה לפניי אני מוצאת כי האינטראס האינדיבידואלי של הנאשם להשתקם הולך יד ביד עם האינטראס הציבורי לדאג לשalom ובטחן ציבור הנשים. לעומת זאת, עצירת התהיליך השיקומי באיבו, יש בה כדי להוtier את המסוכנות של הנאשם על כנה.

בנוסף לכל האמור לעיל, לऋתי בחשבון כי הנאשם הוא בחור צעיר, בן 23 שנים כוון, שאין לחובתו הרשעות קודומות

כלשהן ומנהל דרך כלל חיים נורמטיביים. חurf הסיכון בדבר הישנות מעשים דומים כאלה בעתיד, אין ספק כי הנאשם מודיע היטב לפסול שבעמישיו, הביע חרטה והודה בהזדמנות הראשונה שהיתה לו, הן במשטרה והן בבית המשפט, ובכך חסר את העדת המתלוונות וחסר מזמןו של בית המשפט.

ה הנאשם נעצר למספר ימים, שוחרר ושהה משך חודשיים ארוכים בתנאים מגביילים של מעצר בית מבלתי להפר אף תנאי מתנאי השחרור. לאחרונה, ולאחר ביטול התנאים המגבילים, החל הנאשם לומוד במכיליה האקדמית גליל מערבי ולבוד במקביל בעבודה מסודרת ברשות סופר-פארם.

ה גם שפקלתי את המלצה שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, ברם לנוכח חווות דעתה של הממונה על עבודות השירות, אשר סייברה לשבע את הנאשם בעבודה מתאימה, ובשל השיקולים אשר מניתי לעיל, נחיה דעתך לסתות לקולא מתחם העונש ההולם על מנת לתת את הבכורה לשיקולי השיקום ולהסתפק בהטלת עונש מאסר מותנה, צו מבוחן ותשולם פיצויים למתלוונות.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשיהם הבאים:

* מאסר על תנאי של 10 חודשים לפחות שלוש שנים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע עבירה דוגמת העבירה בה הורשע בתיק זה או כל עבירהimin'h'i בפרק י' לחוק העונשין, ווירשע בגינה.

* אני מעמידה את הנאשם בצו מבוחן לשמשך שנתיים ממועד הגשת התסקיר האחרון של שירות המבחן (התסקיר הוגש ביום 13/11/12).

בית המשפט מזהיר את הנאשם כי עמידה בהוראות שירות המבחן בתקופה הנ"ל עשויה להביא להפקעת צו המבחן וגזרת דין חדש.

* הנאשם ישלם לכל אחת מהמתלוונות פיצוי כספי בסך של 1,500 ש"ח, ע"י פקdetno בקופה בית המשפט, וזאת עד ולא יותר מיום 14/7/1.

ה마שימה תעביר למזכירות בית המשפט פרטיה המתלוונות על מנת שהמזכירות תעביר להן את הפיצוי עם הפקdetno.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

עמוד 5

ניתנה והודעה היום כ"ב אדר ב תשע"ד, 24/03/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס, שופטת